Td047_13

Καληνύχτα λοιπόν σε αφήνω
και στην κλίνη που μένει σκληρά
μόνον μια χάρη ζητώ από εσένα
να με θυμάσαι και με καμιά φορά.

Είναι νυξ και κανείς δεν μας ακούει
όλ’ η φύσις κοιμάται γλυκά
μόνον το κύ-νι-μα του βράχου μάς ακούει
π’ αναστενάζουμε και κλαίμε πικρά.

Τα πουλάκια που πετούν στον αέρα
δεν τα φοβίζει κανένας καιρός
μόν’ τα φοβίζ’ η μπαρούτη και η σφαίρα
κι ένας ωραίος ωραίος κυνηγός.

Ξύπνα ξύπνα διότι χαράζει
δεν ακούς τα πουλάκια πώς λαλάνε
ξύπνα ξύπνα διότι θα μας πούνε
πως ήμασταν όλη τη νύχτα μαζί.